

De lade sig indlægge, og Københavns Kommune maa saa betale Kur og Pleje. Jeg skal nævne et Eksempel fra de aller-sidste Tider. En Sømand kom med et tysk Skib til Korsør, hvor det viste sig, at han havde Syfilis. Han rejste uden videre til København, meldte sig paa Kommune-hospitalet og har henligget der i Kur og Pleje i lang Tid. Det har Københavns Kommune at betale, uden at kunne faa disse Penge igen nogetsteds fra. Det er et enkelt Eksempel, men et af mange. Ikke alene fra vort eget Land, men ogsaa fra Udlandet, f. Eks. Sverige, komme saa-danne Patienter til os og paaføre vor Kommune betydelige Udgifter. Sidst jeg havde Ordet i denne Sag, spurgte jeg, om denne Sag ikke kunde blive tagen op til 3die Behandling, om Udvalget ikke vilde skænke den fornyet Overvejelse. Jeg skal endda være saa moderat at sige, at hvis man vil oprette en klinisk Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, skulde jeg være fornøjet, om den blot kunde komme til at omfatte Folk fra Landet og fra Udlandet, idet saa København kunde holdes udenfor. Den sørgede for sine egne Patienter og blev fri for den Byrde at modtage uvedkommende Personer, der kunne paaføre os Udgifter, som for enkelte Patienters Vedkommende kunne løbe op til flere Hundrede Kroner. Skulle vi have et Righospital, bør saadanne Patienter behandles her, uden at Udgifterne falde de enkelte Kommuner til Last. Skal Hospitalet til-lige være Uddannelsesanstalt for Landets Læger, bør der ogsaa for saa vigtige Sygdomme som disse være Lejlighed til, at Lægerne kunne faa den nødvendige Ud-dannelse. Jeg henstiller til det ærede Udvalg at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse inden 3die Behandling, og jeg kan saa meget mere gøre det, som ogsaa den højtærede Minister har udtalt sig med stor Sympati for den Tanke, at dette Hospital ikke burde savne en Afde-ling for saa vigtige Sygdomme som disse.

Dinesen: Det Spørgsmaal, der hoved-sagelig er drøftet i Dag ved Udtalelser saavel fra den ærede Ordfører som fra den sidste ærede Taler, er Spørgsmaalet om Københavns Kommunes Stilling til det ny Hospital med Hensyn til Behandlingen af dens fattige Patienter. Det forekommer mig ligesom den ærede Ordfører, at der ikke er nogen særlig Anledning til at drøfte dette. Jeg tror ogsaa i Overens-stemmelse med Kultusministerens Udtalelse, at Københavns Kommune vil have Udsigt

til at blive stillet fremtidig ligesom hidtil. For øvrigt vil Spørgsmaalet først komme for, naar Hospitalet tages i Drift. Der vil da være at tage Bestemmelse derom af den Minister, der til den Tid fungerer, og af den Rigsdag, der til den Tid behandler Sagen. Jeg for mit Vedkommende lægger Vægt paa Kultusministerens Ytring om, at Stillingen med Hensyn til Københavns fattige vil bevares som hidtil, og jeg pointerer det, da det er en bekendt Sag, at Hospitalet, hvis det bliver gennemført efter denne Lov, vil blive Genstand for en ret betydelig Udvidelse. Administrationen, Ministeriet, Rigsdagen osv. ville da komme til at staa friere, hvad Udvidelsen af Pladsen angaar, over for Københavns Kom-mune.

Den ærede sidste Taler gjorde nogle Bemærkninger om Behandlingen af Hud-sygdomme osv. paa det ny Hospital. Saa vidt jeg har forstaaet det, vil der blive en Klinik for fri Behandling af disse Syg-domme, medens der ingen Afdeling vil blive for liggende Patienter. Jeg mener ogsaa, at dette vil være et Savn, og i Overensstemmelse med, hvad der findes i Betænkningen, maa jeg henstille, at Mini-steren ved Gennemførelsen af Loven vil sørge for at faa Midlerne til at slaa til paa en saadan Maade, at der ogsaa bliver Raad til at indrette en Afdeling for disse Sygdomme. Jeg har det Skøn, at der baade er Midler og Plads dertil.

I Indledningen til sit Foredrag ud-talte den ærede Ordfører over for dem, der havde kritiseret de foreliggende Planer, en Bemærkning, som jeg følte mig ramt af, nemlig at denne Kritik var Udtryk for personlige Følelser, som han mente det ikke var nødvendigt at tillægge Betydning. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den ærede Ordfører har Ret heri, men det har ikke holdt mig tilbage fra at gøre de Bemærk-ninger, jeg hidtil har gjort, og skal heller ikke holde mig tilbage i Øjeblikket. For mig er det dog ikke nogen Følelsessag, men mine Udtalelser ere dikterede af den allermest reelle Betragtning.

Jeg vil gerne citere nogle Udtalelser af den ærede Ordfører for Kultusmini-steriets Budget ved Finanslovsbehandlingen, Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen). Han sagde den 16. Januar, Sp. 2600 i Tidenden, at han følte sig fristet ved Omtalen af de Forslag, der angik Bygningsforanstaltninger, til at komme ind paa en Omtale af „Statens Bygningsforanstaltninger i sin Alminde-lighed“, thi de ere absolut alt for kostbare.